

3. El text poètic

3.1 Definició i caracterització

3.2 Estructura del text poètic

3.3 Antecedents. La poesia contemporània

3.4 Anàlisi i producció de textos

Educació literària (Decret 111/2007)

- 1. Coneixement, identificació i lectura guiada de diferents mostres de textos literaris
- 3. Audició, comprensió, memorització i recitació de diferents textos poètics adequats a l'edat i de producció pròpia, amb el ritme, la pronunciació i l'entonació adequades.
- 5. Lectura comentada de poemes, relats i obres teatrals tot tenint en compte el coneixement de les convencions literàries (gèneres, figures...) i la presència de certs temes i motius recurrents.

(Decret 111/2007)

Educació literària (Decret 111/2007)

7. Producció de textos d'intenció literària per a comunicar sentiments, emocions, estats d'ànim o records (contes, poemes, peces teatrals breus, descripcions, còmics, redaccions...) a partir de l'exploració de les possibilitats expressives de la llengua per mitjà de l'observació i l'anàlisi de textos model (històries o contes narrats per la professora o professor) i l'ajuda de diversos recursos i jocs que estimulen la imaginació i la creativitat. (Decret 111/2007)

Avaluació

- **Llegir** per iniciativa pròpia, com a font de plaer, textos literaris de la tradició oral i de la literatura infantil adients al cicle, per a conèixer les característiques de la narració i de la poesia i per a facilitar l'**escriptura** d'aquest tipus de textos. (Decret 111/2007)

Concepte de poesia

4) Llig aquests textos, fixant-te en la idea de poesia que volen expressar. Després, en parelles, dieu amb quina o quines de les definicions donades es relaciona millor cada text.

Poesia és l'art de la paraula, entenent per Art la Bellesa passada a través de l'home, i per Bellesa la revelació de l'essència per la forma.

Joan Maragall

La poesia és joc, però també foc; recerca, però també gràcia; coneixença, però també transcendència.

Carles Riba

La poesia és abans que cap altra cosa, un fet lingüístic, un discurs especial. [...] De fet, el talent del poeta es concentra en la passió pel llenguatge.

Dolors Oller

La poesia es fa amb paraules no amb idees.

Mallarmée

Si l'important fos de fer-se entendre ningú no escriuria poesia.

Montale

Concepte de poesia

Característiques essencials del llenguatge poètic:

- Importància de la composició dels efectes expressius sonors (mètrica i versificació) i visuals (disposició de les paraules en la pàgina).
- Elaboració d'un discurs especial, caracteritzat per l'ús de:
  - Desviacions i anomalies gramaticals i semàntiques.
  - Trencaments de l'estructura sintàctica de les oracions.
  - Recursos estilístics.
  - Repeticions, comparacions, omissions.
- Predomini de la funció connotativa i simbòlica del llenguatge.
- Condensació del llenguatge, que sotmés a la màxima tensió creativa vol explotar-ne la capacitat de suggestió i evocació i la concentració del sentiment.

-

Concepte de poesia

8) Analitza aquests textos i digues quins són poesia i quins no. ¿Què has tingut en compte per classificar-los?

Amor, amor, el viatge s'acaba i comença la vida. Les copes adormen pols de vi i cendres. Els llençols han despintat la figura del nostre cos. Les campanes no mormolen al fons de la vall.

Vine, dóna'm la mà. ¿Qui ha omplert aquesta cambra de mapes?

Joan Navarro, *Tria personal*

*Qui peixet vulga menjar
el culet s'ha de banyar*

Concepte de poesia

És el joc, precisament, allò que confereix la poeticitat a les paraules. Un joc tot de sonoritats, de ritmes, de significats, que acabarà per ordenar un text. La poesia, doncs, procedeix del joc i el joc és llibertat, invenció, fantasia i disciplina al mateix temps (..) perquè la llengua no es troba únicament al costat dels lingüistes sinó que està decididament al costat del joc. (JANER MANILA, 1986: 23).

Rimes

1) ¿Quins recursos s'empren en aquests versos?:

Pèl de pirulí, pul.lules pàl.lida

Com un pal pel parc poruc

D'un panteó poc punxegut.

Miquel Alberola

Caminarà per boscos foscos.

Gabriel Ferrater

2) Localitzeu les onomatopeies del poema i expliqueu a quin soroll es refereixen. Després, llegiu-lo en veu alta.

1 —Toc toc

—¿Qui és?

—La Mort.

La mort ve descalça;

5 *quan se'n va du socs*

que van fent

cloc... cloc... cloc... cloc....

—Toc toc.

—¿Qui és?

10 —Toc toc.

—¿Qui és?

—Toc toc.

—¿Qui és?

15 —Toc toc

—¿Qui és?

—¿Qui és?

—¿Qui és?

...cloc ...cloc... cloc... cloc...

Vicent Andrés Estellés, «És així si us plau»

DICCIONARI INVERS

Llista inversa de les entrades
del «Primer Diccionari»

M. CARME BERNAL / FRANCESC CODINA
ASSUMPTA FARGAS / JOSEP TIÓ

Eumo Editorial

Rimes

2) A partir de rimes. Construeix un poema agafant mots de la següent graella de manera que obtingues diferents rimes (amb un diccionari invers en pots construir d'altres).

-er	-aç	-ell	-ós	-atge	-el·la	-ut	-any
barber	audaç	pell	graciós	homenatge	parcel·la	menut	refrany
acer	eficaç	budell	preciós	formatge	aquarel·la	geperut	parany
recer	pedaç	turmell	nerviós	rodatge	pasarel·la	mut	company
mercader	glaç	consell	gelós	paisatge	mortadel·la	pelut	estany
viatger	capaç	tortell	silenciós	missatge	ombrel·la	tossut	engany
bandoler	llaç	cervell	joiós	salvatge	damisel·la	panxut	afany
formiguer	jaç	pínzell	misteriós	oratge	novel·la	gruixut	bany

Estrofes

1) Observa aquests textos i digues quin tipus d'estrofa són:

*Jo vinc d'un temps perdut. Sóc mare i filla
d'aquest monstre d'amor que em fa una illa.*

Maria Beneyto

*A l'amant he donades
totes les claus;
jo tinc totes les seves,
i fem les paus.*

Clementina Arderiu

*Ai, quina ufana de lluna!
Amic, sortim en finestra
entre les dotze i la una!*

Mª Mecé Marçal

Limmerik

3) El «limmerik». Fixa't en la composició d'aquest poema i escriu-ne un original, dedicat a un o a uns altres personatges, que en seguisca l'estructura formal (disposició del contingut i rimes).

Ex:

*Hi havia dos xiques de Banyeres
amb les cames com graneres,
que caminant per la vorera
trepessaren amb la fornera.
¡Ai, quines cames més peluderes!*

- Primer vers: indicació de les protagonistes: les xiques de Banyeres.
- Segon vers: hi ha indicada la seua qualitat
- Tercer i quart vers: realització del predicat.
- Cinqué vers: aparició d'un epítet final, oportunament extravagant

EL TALLER POÈTIC, UNA “FÀBRICA DE POESIA” I UN “ESPAI PER AL JOC POÈTIC”

- del joc amb el llenguatge fins a l'expressió diversa dels sentiments personals.
- pràctica de la lectura i escriptura des del plaer, des del descobriment de les possibilitats expressives pròpies
- l'ús de a tradició poètica no sempre com a punt de partida, sinó moltes vegades d'arribada.

PAPER DE L'ENSENYANT

- escriu poemes al mateix temps que els aprenents
- llig en veu alta les seues produccions
- mediador i crític en l'accés als textos poètics

Seqüència poètica

Etapes i elements recurrents en la seqüència d'escriptura poètica

- ❑ 1ª ETAPA: LECTURA I COMENTARI DE TEXTOS POÈTICS
- ❑ 2ª ETAPA: ESCRITURA A PARTIR DE CONSIGNES POÈTIQUES
- ❑ 3ª ETAPA: ELABORACIÓ DEL POEMARI
- ❑ ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES COM A EIX TRANSVERSAL

Seqüència poètica

1ª ETAPA: LECTURA I COMENTARI DE TEXTOS POÈTICS

Lectura i comentari de textos poètics diversos.

- tria entre un llistat ampli, amb l'ajut del “club de lectura”
- un mateix llibre per a tot el grup-classe

Activitats en aquesta fase

- audició de recitacions i musicacions poètiques
- comentaris de poemes, elaboració d'una antologia de poemes, recitació memoritzada d'un poema, etc.

POESIES

amb suc

Selecció de **Miquel Desclot**
Il·lustracions de **Mercè Galí**

Antologia de poesia per a infants

laGalera

Recital poètic

Elaboració i avaluació d'un recital poètic

Haureu de seguir els següents passos:

- a) Audició de poemes diferents recitats per diverses persones: poetes, actors, recitadors, cantants... fixant-vos en la interpretació personal del poema.
- b) Preparació del recital:
  - tria del/s poema/es i/o autor/s.
  - aclariment del sentit i significació.
  - lectura en veu alta marcant el to, velocitat, ritme, rima, pauses i silencis, entonació i pronúncia acurada.
  - fixació de la recitació i memorització del poema.
  - planificació de la posada en escena (decidir si cal presentació, acompanyament musical, complements...) i assajos.
  - posada en escena del recital.
- c) Avaluació de la recitació de cada grup: feu un tauler com el següent i situeu-lo en un lloc ben visible, cada grup valorarà els altres segons aquest barem: MB -*Molt bé*-, B -*Bé*-, R -*Regular*-, F -*Fluix*.

	Grup 1	Grup 2	Grup 3	Grup 4	Grup 5	Grup 6	Grup 7
Poema i autor triats							
Vocalització							
Ritme i rima							
Pauses i silencis.							
Entonació							
Posada en escena							

2ª ETAPA: ESCRIPTURA A PARTIR DE CONSIGNES POÈTIQUES

- “Consignes poètiques”: fórmules breus que inciten a la producció d'un poema.
- Seqüència de consignes des de la sensibilització inicial a la síntesi final.

Consignes

Consignes d'inici, relacionades amb el jo

- Acròstic
- Metàfores i autoimatge del jo (a partir del poema "L'equivalent" de Joan Vinyoli)

Consignes relacionades amb altres arts

- A partir d'una pintura
- A partir d'una música
- A partir d'un retall de premsa

Consignes a partir d'altres poemes

- Poema-lladre
- Esporgar i rebrotar
- Poema-entrepà
- Poema "Et dic"
- Poema "T'abraço"
- Sextina
- Poema "L'home llop"
- Poema "L'acròbata"
- Eixamplar un poema
- Allargar un poema
- Els versos de la prosa.
- Canviar els mots-rima d'un poema

Consignes per a fer poemes en parella

- Haikús
- Tankes

Consignes per fer poemes en grup

- Cadàvers exquisits
-

Consignes a partir d'elements diversos

- A partir d'un mot central

Consignes a partir d'un tema donat

- L'espai com a tema (Escriu un poema narratiu llarg dedicat a una ciutat, poble, territori, o comarca).

La por al full en blanc

LA VIRGINITAT DE LES QUARTILLES

Escriure. Generalment se sent dir que, quan un es posa a escriure, les blanques quartilles perden la virginitat. La virginitat de les quartilles, però, no té cap importància. El que en posar-nos a escriure perd notòriament la virginitat és el pensament que hipotèticament ens pensàvem tenir i els mitjans d'expressió de què il·lusòriament pensàvem disposar. Aquestes són pèrdues de virginitat irreparables. No hi ha ningú que no es pensi ésser un gran escriptor abans de posar-se a escriure. Tema literari: dibuixar, en una ratlla i mitja, el vol d'un ocell.

Josep PLA, *El quadern gris*

A partir d'una pintura

Surrealisme

Homenatge a Salvador Dalí

Perplexa mirada amb impacte,
Sí! Diferent per baix que per dalt...
Que fa pensar sense espectacle,
però amb somriure d'orella a orella.

Pa, panotxa, ja llauros esbrinant,
això què és de no entendre?!
Entendre ignoràncies, contagiant...sense pausa,
Pausa ràpida, sense pausa, sense presa.

Perplexa, nua, muda, sense entendre;
Menys entendre és dir que no s'entén.
Que fa de pensar amb aguait,

Plaer que es diu d'estrela ■

Josep V. Minguet

Felicitat

juliol 30, 2008 per [blogueandoneb](#)

Eren die de genolls pelats, roba vella, pastissets de fang,

Mirades innocents, meló de moro i caretes brutes

Interminables jocs assolellats

L'aixada cansada i l'aigua fresca corrent reguer avall,

I nits de contes, mosquits i milers d'estrelles,

Aquells meravellosos estius, felicitat total, amor d'àvia infinit.

Arxivat a [Acròstic](#), Emilia Carrasco Arayo | [Feu un comentari](#)

Metàfores i autoimatge del jo

11) **Metàfores i autoimatge del jo.** Canvia els segons termes de les semblances establertes per Joan Vinyoli en el següent poema.

L'EQUIVALENT

L'equivalent de què?

Tot sempre.

té el seu equivalent:

la nit una pissarra plena
d'estels de guix, el dia un cavall blanc
vora la mar, l'hivern un vell decrepit
i farfallós, la primavera un crit,
l'estiu incendis, crepitar de boscos,
la tardor vent d'aram, pàmpols morats,
vermells de posta.

Jo si per atzar algú crida el meu nom
diré Joan carregat de foscúries.

Joan VINYOLI

L'EQUIVALENT

L'equivalent de què?

Tot sempre.

té el seu equivalent:

la nit _____
_____, el dia _____
_____, l'hivern _____
_____, la primavera _____,
l'estiu _____
la tardor _____,
_____.

Jo si per atzar algú crida el meu nom
diré _____

(_____)

A partir d'un retall de premsa

II

"La millor collita és plantar atobons"

Ausiàs March va buscant pàrquing
Tirant lo Blanch i Jaume Roig fan
converses de cafè amb gotets
de "Burguer King".

"La millor collita és plantar atobons"

saboroses ofertes dels corredors
la forta temptació dels diners
arquitectes anglesos i Palaus de Congressos
i un procés de destrucció

"La millor collita és plantar atobons"

L'Alqueria de Ricós, la de Pujades
L'Alqueria del Foraster i la del Xurro
L'Alqueria del Rayo, la del rei
i un avió

"La millor collita és plantar atobons"

La Barraca de Tio Llenya
el molí dels Frares i el del compte
Pintures de la Batalla de Salses
Finques altes i grises

"La millor collita és plantar atobons"

Arrendataris històrics fugint de la terra
elements interessants enderrocats
estudiosos britànics i locals historiadors
i una McValència "grande y...."

"La millor collita és plantar atobons"

L'especulació contra el patrimoni
construir cases per a ningú
- els habitants baixen, les construccions pugen!
I les sèquies i els molins

"La millor collita és plantar atobons"

L'augment de la delinqüència administrativa
El Camí del Pouet ocupat per constructors
- On és la posició de l'Ajuntament?
- ningú no ho sap

"La millor collita és plantar atobons"

i seguir sota la mirada sotjant del gran..
Continente.

Nota: Aquest poema està dedicat al poble de Campanar per la seua resistència, per defensar la partida del Pouet de les màquines de l'especulació.

Poema lladre

La nit

juliol 30, 2008 per [blogueandoneb](#)

La nit és un enorme petrolier entrant poc a poc
estavellant-se amb gust contra el rocam
els garfis i els dits oberts de ferro.
Podries dir que el llum de la tauleta de nit
és el sol immers que il·lumina el fons del mar
de les costes salvatges de Guinea.
A l'habitació, aquesta penombra
igual a la d'aquella nostre darrer vespre de gener.
I no saps si veus tots els colors o cap.
El desert; tant ara vols la llum del dia
com demà demanaràs de la nit
l'ombra.

Del llibre "Corint" de Manuel Forcano

Arxivat a [David Escrihuela Castillo](#), Poema lladre | [Feu un comentari](#)

"S'ha mort Josep Palau i Fabre"

juliol 31, 2008 per [blogueandoneb](#)

S'ha mort Josep Palau i Fabre,
escriptor, poeta, dramaturg,
persona afable, generosa, sàvia.
S'ha mort Josep Palau i Fabre,
enamorat de Catalunya, de Picasso i de la vida,
la seua obstinació no tenia límits.
S'ha mort Josep Palau i Fabre,
alquimista incansable en el seu treball,
la mirada entre el rigor i la revelació.
S'ha mort Josep Palau i Fabre,
no tindrem més la figura càlida,
la lúcida confiança, la curiositat desperta.
S'ha mort Josep Palau i Fabre,
trobarem a faltar l'esguard rialler,
l'impuls coratjós i la vitalitat.
S'ha mort Josep Palau i Fabre.

A partir del text del blog d'Enric Balaguer del dia 24-02-08 sobre la mort de Josep Palau i Fabre

Arxivat a [Els versos de la prosa](#), Maica Bort Varona | [Feu un comentari](#)

AL.LITERACIONS
(Sons possibles: r, s, t, a, e, i)

Aire

Eres, ets i seràs,

art, riera aèria.

Ara ets trista i et retires

ara ets restreta i restes.

I ara resaràs, i resistiràs,

i ara assestaràs trets,

i t'arrissaràs, resseca

i arrasaràs, aire irat, terra.

Poema entrepà

A partir de Gaspar Jaén i Urban

DEMÀ

POEMES DE L'ENYOR

A G. Jaén i Urban

I

Passejava la meua soledat sense tu
pel carrer, la gent, ulls eterns,
mirades efímeres.
Immensa ironia.
Intentava sobreviure.
Intentava no caure en la desesperació
mentres recórrer aquells llocs que acostumàvem.
Veia passar el temps,
temps jove que tancava l'amor que m'oferires.

II

Quan tornaria a nàixer un matí ple de fruites?
Aquells matins que han quedat llunyans,
aquells matins reblits de colors.
Blau, groc, roig: revoltim harmònic.
Ara tot s'ha tornat negre, foscor eterna.
Arc de Sant Martí ofuscat per la tristor.
Melangia passatgera.
Aquella que jo vaig ser t'estarà esperant sempre.

Demà els teus versos seran fulles
i com fulles lleus suraran a l'aire
de la meua memòria. Una nit creuré
haver-les oblidat per sempre. Una nit,
i, de sobte, milers de mapes s'obriran
a una cambra de llàgrimes i records.
Recordaré, sobtadament, paraules breus
i modestes. La grandària del precipici.
L'abisme obscur dels teus sentiments.
Una nit travessaré la meua vida com una ona
i recordaré dies que hauran passat per sempre.
Sense adonar-me'n, els pensaré amb paraules.
Amb versos. I sense adonar-me'n, seran teus.
Seran frases que parlaran d'absències, de nits negres.
De palmeres com temps, que esperen...

A quin demà, a quin record, amb quin punxant enyor
l'angúnia dels teus versos m'estarà esperant sempre?

Allargar un poema

□ Allargar un poema

Pàgina 57 - AIXÒ

*A les Torres de Quart hi havia encara presos.
S'improvisaven càrers en qualsevulla banda.
Al cantó de Borrull matà un tramvia a un home.
Varen cobrir el cos, desfest, amb una manta.
S'esmunyia la sang, viva, entre els adoquins.
¿Qui seria aquell home? En va ho intentaríes
aclairir. Tu miraves el buit, el pobre buit,
el miserable buit aquell sota la manta,
al cantó de Borrull. Per aquell temps, anaves,
en acabar la feina, als billars de Colom.
Escoltaves els crits de la Plaça de Bous;
miraves les banderes a la banda de dalt.
Pel carrer de Borrull visqué la teua mare:
era una criatura humil i vivacíssima;
les nits d'estiu eixien a la porta de casa;
s'olia, lluny la música d'algun acordió,
Pel carrer de Murillo pujava la foscior.*

I ara ?

Ara monòtom, impassible, amb la mirada
fixa en l'infinit. Mentres, al carrer algú plora.
És un plany de xiquet. Sospires profundament;

Si Carme t'haguera donat un fill !

Arrugues el front i la teua boca, prima i vella,
dibuixa una ganyota d'impotència.

Ja no hi ha la música d'abans;

ja no existeixen els billars deprés el treball.

Els cotxes, demonis de la ciutat, rugixen
ofegant-ho tot d'estrèpit.

La llum ja no il·lumina els rostres ombrívols;
la foscior inunda el teu cor com una cova de llops

Això

Ara monòtom, impassible, vius la vida dels morts.

13.- FER CRÉIXER UN POEMA

"Posseït"

Sóc més lluny que estimar-te. Quan els cucs
faràn un sopar fred amb el meu cos
trobaran un regust de tu . I ets tu
que indecentment t'has estimat per mi
fins al revolt: saciada de tu
ara t'excites. Te me'n vas darrera
d'un altre cos, i em refuses la pau.
No sóc sinó la mà amb què tu palpeges.
La sang que travessa el teu cor
Els ulls amb els que tu mires
L'ombra amb la que et vigile
tot aixó sóc jo.
Camine pel món com un posseït,
posseït per tu, tu em dones la vida
i ara em deixes.
Què serà de mi sense tu?.

El mètode S + 7

Les amargors

"El carnisser vol carnisser"

No hi havia a València dos amargors com nosaltres.
Feroçment ens amàvem des del matoll al niuar.
Tot ho recorde mentre vas estenent el roc.
Han passat apagars, molts apagars, molt cosmopolites.
De sobte encara em pren aquell ventós amortallar
i rodolem pel terreny entre abrigars i bescanvis
com un cotó pacífic, compost i telegràfic
(i que ens perdone la casta sèpia López-Picó).
Es desperta de sobte, com un vell hússar,
i ens tomba al terreny als dos, ens ajunta, ens empeny.
Jo desitjava, a voltes, un amortallar educat
i en marxa la toia, negligentment besant-te,
ara un museu i després el pedal d'un orfeó.
El nostre amortallar és un amortallar brusc i salvatge,
i tenim l'epidermis amarga del terreny,
d'anar a rebots entre bescanvis i arrears.
Què voleu que hi faça! Elemental, ja ho sé.
Ignorem el Petrarca i ignorem molts cosmopolites.
Les *Estanteries* de Riba i els *Rissos* de Bécquer.
Després, tombats al terreny, de qualsevol manera, comprenem que som bàrbars, i
que això no deu ser,
que no estem en l'editor i tot això i allò.
No hi havia a València dos amargors com nosaltres,
car d'amargors com nosaltres en són parides ben poques.

REBECA FORNALI

ESTIMAR-TE

*A Maria del Mar Bonet,
a cal amb disculpes*

No voldria res més, ara, que estimar-te
i sentir la teua coscollina ben a prop.
No voldria res més, ara, que el teu sonall
i ni una alegria d'airina entre tu i jo.
No tenc res més, ara, que aquest cambriol
i, només un poc meu, el llumí dels finiments.
Ahir pel carreró vaig perdre
para-xocs i cançoneres,
i estic aquesta matinada tan buida...
Un sorrosí de moscatell
fa somriure els vitrells
i la ventallada omple de fullerada el jaspi transparent.
Ben lluny això de tu, de mi,
com si fos un nyam falaguer.
No voldria res més, ara, que estimar-te
i sentir la teua coscollina ben a prop.
No voldria res més, ara, que el teu sonall
i la ventallada s'enduria dels meus llavoraments la
[cançoneta.

91

A partir d'una estructura

Et dic
i dic amor i dic bellesa
i dic poema i mar i dic misteri
i abisme i compassió i dic silenci
i dic llavi i jardí i dic saviesa.

(Granell, 1998)

Et dic,
i dic música i dic alegria
i dic una cançó i un nom i dic cel
i la lluna i les estrelles i dic bellesa
i dic la mar i un bes i dic amb tu.

(Mora, 2007: 80)

A partir d'una estructura

Versos per a una mestra

juliol 31, 2008 per [blogueandoneb](#)

Et dic

i dic esplendor i dic emoció

i dic aprenent i guix i dic il·lusió

i por i força i dic vida

i dic oïda i atenció i dic ensenyar.

“*Et dic*” de Marc Granell

Arxivat a Poema "Et dic", Silvia Vidal Torres | [Feu un comentari](#)

“Et dic...” (V)

juliol 31, 2008 per [blogueandoneb](#)

Et dic

i dic amistat i dic confiança

i dic nit i companyia i dic carta

i llapis i paper i dic besos

i dic llàgrimes i alegria i dic sempre.

“*Et dic*” de Marc Granell

Arxivat a Poema "Et dic", Silvia Martínez Herranz | [Feu un comentari](#)

A partir d'una estructura

ENYORE HUI

Tot açò que ja no pot ser.

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Amb un bes ample i llarg.

TERESA PASQUAL

Enyore hui els teus ulls negres,
plens de vida, buscant els meus.
Les teues mans descobrint el meu cos.
Els murmuris a l'orella, el somriure permanent.

Enyore hui les teues paraules d'amor,
les promeses que complires i les que has oblidat,
els projectes, els somnis d'una vida junts.

Enyore hui els passejos per la vora de la mar,
l'aroma del teu cos, els meus cabells entre els teus dits,
els llavis d'un fregant-se amb els de l'altre.

Enyore hui tot açò que ja no pot ser.
Oblidar, l'única solució, l'única eixida.

Un món destruït, dues persones que cauen amb ell.
Il·lusions, esperances, forces, nits i dies, dies i nits,
alegries i llàgrimes, treball, tot per a no res.

Enyore hui tot açò que ja no pot ser.
Encara busque la teua presència,
t'imagino davant de mi, com sempre.
Tanque els ulls, intente recordar la teua boca,
els llavis, els ulls, els cabells...
Enyore hui tot açò que ja no pot ser.

A partir d'una estructura

Ací em pariren i ací estic

Vicent Andrés Estellés.

Sí, a mi també em pariren ací
i ací estic també
Ací estic encara, malgrat tot.
Ací estic amb els ossos envellits
per la humitat, dintre un cos jove.
Ací estic veient com es mor
tota la il·lusió i treball
dels que lluitaren.
Ací estic perdent l'esperança
cada dia, sentint com s'apaga
la petita espurna que em crema
que em crema, malgrat tot.
Ací estic sense gaire arbres
ni cap flor, amb fum i tristor.
Ací estic sense poder fugir
on hi ha llum, vida.
Ací estic estimant massa
una ciutat grisa i podrida.

Clara Arbiol

"Un entre tants"

Vicent Andrés Estellés

Una entre tantes
i estàs sola,
una entre tants
i no els entens,
una entre tantes
però ningú no t'ajuda,
un entre tants
així no faràs res,
una entre tantes
que no sap ser
discreta,
una entre tants
que crida ben fort,
una entre tantes
no faràs món!
una entre tants
que es farta i
plora, la figamolla,
una entre tantes
que es crema,
que no l'escolten,
una entre tants
que es mor
i ningú s'adona,
una entre tantes
que s'ha quedat ense veu.

Clara Arbiol

A partir d'una estructura

AIXÍ COM CELL...

Així com cell qui és un rossinyol

i el seu cant, en una enorme gàbia

és silenci, Plena de seny és ràbia,

e veu lo loch on pot ser el nínxol.

ne pren a me, qui soc branda de còlera

desesperat, en aquesta presó.

sense llibertat, sense cantar cançó,

en una cel·la, que és el món de còlera.

DEDICAT A AUSIÀS MARCH

Anem sempre perduts,
fent camins dubtosos per la mar
esperant un guia

que ens porte de retorn.

Anem sempre perduts
com pelegrins sense camí
com una església sense Deu
esperant un guia.

Jo l'he trobat, fa poc
he patit mal temps
i perills en la mar
i he vist el lloc
que em podia resguardar

Sempre patint,
prtot arreu buscant,
he trobat el sentit
als versos d'Ausiàs.

Haikús

NOCTAMBULISME

*Amaneix el dia
quan els estrells tenen son
i es retiren a dormir.*

RELLOTGE

*Onomatopeïques tic-tac, tic-tac,
queixalades del temps
quan mastega.*

Carles SALVADOR, *Vermell en to major*, 1929

REFRESC

*Suc taronja:
El sol es desfà
gota a gota.*

BIBLIOTECA

*Quina saba la dels arbres
del meu excel·lent jardí botànic!
Mai no perden la frescor les fulles.*

PLENILUNI

*Quan la lluna riu
les estrelles ploren
i s'amaguen.*

Haikús

CONSIGNA: HAIKÚ

Escriu un haikú que complete cadascun dels versos següents:

Ex.:

1 *Nit d'hivern*

2 *Quina xafogor*

3 *al llit tapat!*

1 *Dolça nuesa*

1

1

2

2 *damunt la cendra viva*

2

3

3

3 *cruel a voltes*

1 *Fletxes de suro*

1

1

2

2

2 *va i ve, i no es deté*

3

3 *granotes invisibles*

3

Tankes

CONSIGNA: Tanka (en parelles)

Escriu una tanca a partir del haikú del teu company

Només mirar,
només sentir, només
escriure versos.

I pensar que m'esperen
muntanyes d'altres coses!

Joan CASAS i Feliu FORMOSA,
Amb efecte (1987)

Llavi silenciós,
l'últim bes que no em donares:
crits a l'ànima.

Si un dia despertem junts,
cridaré el teu nom a l'orella.

HAIZEA NÀJERA + BEGONYA
GUTIÉRREZ

Haikús i tankes

Haikús (I)

juliol 29, 2008 per [blogueandoneb](#)

Au, au, desperta't
la feina m'espera
encara és de nit.

*****

Dolça nuesa,
eterna joventut
s'amaga entre robes.

*****

La mort s'acosta,
alegria de viure,
no hi ha més temps.

*****

Damunt la cendra viva
una silueta que s'amaga
entre el foc i el fum.

*****

Tombada en el llit
sense ganes de res,
finestra oberta.

*****

L'amor ha arribat
ha canviat la meua vida però
el cor és trist.

Arxivat a [Analía García Gómez](#), [Haikús](#) | [Feu un comentari](#)

Tankes (V)

juliol 31, 2008 per [blogueandoneb](#)

Dolça nuesa
quina amarga joventut
de la teua vellesa,
graciós angelet
que parteix la tristesa.

*****

Arriba el dia
viste'm amb els teus ulls
l'alba es despulla
deixant pas al nou dia
que rebem junts.

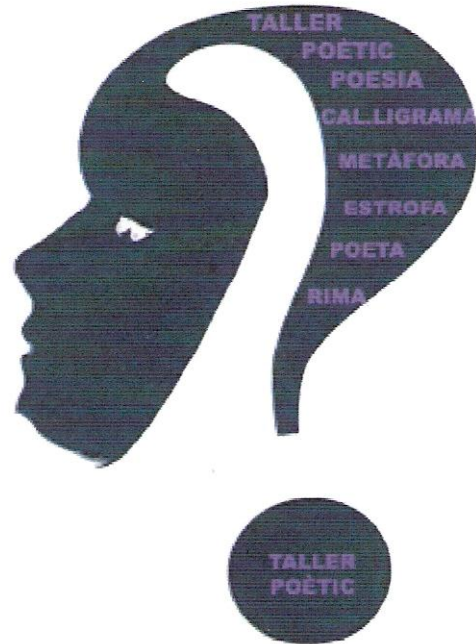
*****

Plou ací fora
el sol es desfà
l'ànima colpeja,
l'alegre cor
del jove enamorat.

Arxivat a [Sònia Expósito Sánchez](#), [Tankes](#) | [Feu un comentari](#)

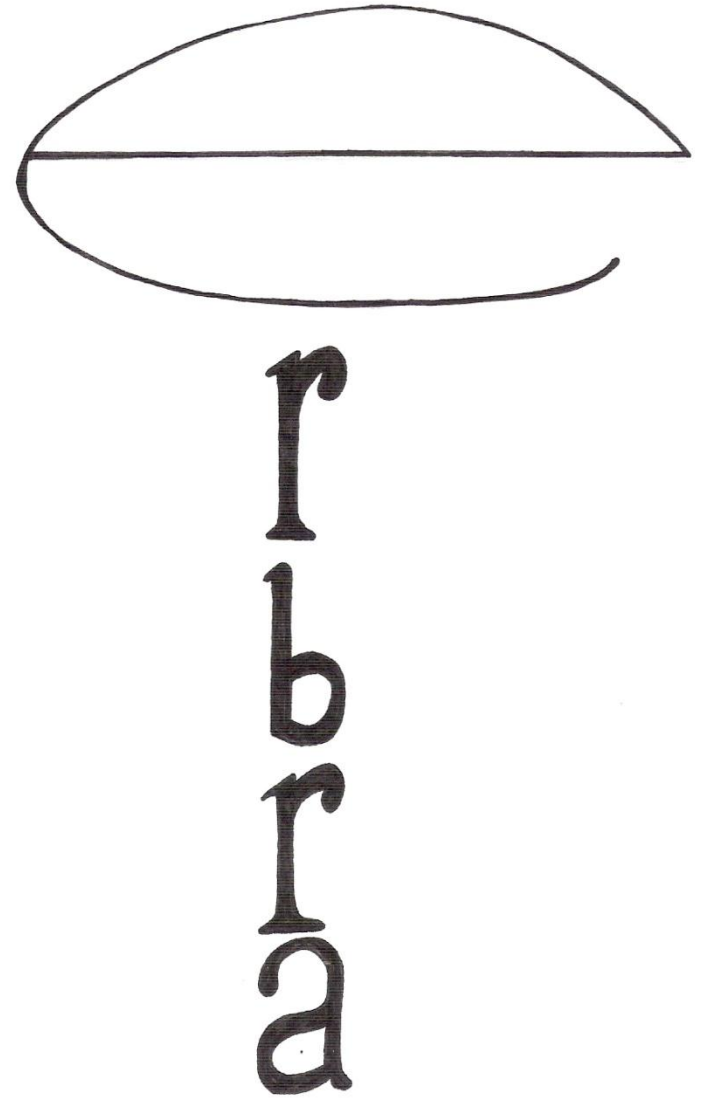

Cal·ligrames

- "clot"
- "pic"
- "cim"
- "pit"
- "plana"
- "enganxar"
- "connectar"
- "monestir"
- "esfumar-se"
- "ou"

Cal·ligrames

L'espai com a tema

18. Poema dedicat a València

Elegia a València

Jo voldria, estimada ciutat meua,
fer-te un cant, humil, sense mentida,
i senzill, perquè només sóc sang de sang teua.
València, trista i gris amiga,
estàs com oblidada, quasi morta,
i tens al cor una sagnat ferida.
Sembla que a ningú no l'importa
la teua mort tan callada,
que és també la mort del teu mar i de l'horta.
I així, una i altra vegada
la gent es tanca dins la seua tristesa
i viu una vida absurda i deteriorada.
València: massa ciutat asfalt i riquesa,
És l'horrible cobdícia humana
qui posa una màscara negra a la teua bellesa.
Em dol la teua agonía llunyana:
encara que crides, ningú no t'ajuda,
ningú no et dona una mà germana.
València; per tots oblidada i desconeguda.
L'oblit és un verí mortal
que et gela la sang i la fa podrícia i dura.
Què causa, València, el teu desastre, el teu mal?
Es cobdícia, oblit, o simplement ignorància?
El que passa es que t'hem fet una gran capital.
Ara, sols sembla tindre importància
embrutar la teua faç amb ingents torres de pisos
que són sepultura de la nostra ànsia;
ànsia d'amor. Passen i passen els dies, tristos,
tots iguals; plens de brutícia, fum i soletat;
plens de soroll, amargura i núvols grisos.

València, qué gran ciutat!
Sí, però què buida d'amor
d'alegria, d'illusió i llibertat!
Caminem pels teus carrers, plens de por;
no mirem a ningú; plens d'egoisme, farts d'existència.
Tenim l'ànima esquinçada i malalt el cor.
Però, malgrat tot, t'estime molt, València.
No és culpa teua el que està passant.
Et mire amb escepticisme, i què serà de tu València?
Què serà de la Plaça de la Verge, sempre tan important?
Què de la Catedral i del seu Micalet?
Què del Mercat Central i de les Torres de Quart?
Què passarà amb l'Estació del Nord i amb l'Ajuntament?
Què passarà amb els Vivers, el Botànic i els Jardins de Monfort?
I amb els museus: el del Patriarca i el Sant Pius Cinquè?
Tomaré a banyar-me a la Malvarrosa i a passejar pel Port?
Continuarà amb vida el barri del Cabanyal?
o la tecnologia i industrialització s'ho engoliran tot?
Ah, València! Si, tan sols, un dia, els meus ulls, ja ancians,
poguessen veure, poc abans de morir,
encara en peu la Llotja i les Torres de Serrans,
sabré estimada ciutat, que el teu plor s'ha sentut per fi,
i sabré que tot no s'haurà perdut.
I pot ser, això siga el meu últim sospir.

*****

Cadàvers exquisits

A l'altres, en tancar els ulls,
sentirem la nostàlgia dels dies viciats

Quan els morts ~~sempre~~
nostre intel·ligència

Si he vegades que vull trobar-me
amb aquella ~~cosa~~ ~~precisa~~ ~~d'essència~~

QUE A LA TORCADA DE LA VIDA TORNARÉ A TROBAR

Trobar de pau del pacte del "au", adon

Quantitat de reminiscències amb plecs tortulats,

DEL VAS DE NOSTRA VIDA BESSANT DE PLEZ I FOIG

COMPARTIREM EL VI DE RENOVADA VIDA.

3ª ETAPA: EL POEMARI

Pot arribar a tenir fins a tres versions:

1. El “poemari” pròpiament dit

- la suma de totes les consignes realitzades
- suposa la revisió de l'escriptura poètica i la seua presentació en forma de llibre de poesia.
- un “full d'instruccions” preparat per l'ensenyant ajudarà a establir els criteris de presentació i d'avaluació.

2. El “poemari personal”

- tria, selecció i nova ordenació dels poemes seleccionats, seguint un nou itinerari de lectura
- versió apta per a presentar a algun concurs poètic adreçats a joves

3. El “poemari del grup”

- preparació d'una antologia poètica del grup-classe on seleccionem almenys un poema per cada alumne i un poema per cada consigna.

Poemari “Mestres de versos”

[Pàgina d'inici](#)

[Consignes](#)

[Poemes de referència](#)

MESTRES DE VERSOS

Feeds: [Entrades](#) [Comentaris](#)

Hi ha certs alumnes de l'Escola Universitària de Magisteri “Ausàs March” de València que són mestres de versos. Han perdut por al blanc i escriuen. En aquest blog trobareu veus i escrits diversos, versos humils i brillants.

“Les meues famolenques mans...”

juliol 25, 2008 per [blogueandoneb](#)

Les meues famolenques mans
acaronen els teus cabells de carbó.
Les meues famolenques mans
exploren la teua dolça pell.
Les meues famolenques mans
visiten la teua esquena esculpida.
Tu em mires i somrius,
no tens massa alternativa.
Les meues famolenques mans tenen fam.
I tu, només tu, ja ho saps,
ets qui els dóna la vida.

“ *Famolenques mans* ”

ATENCIÓ: Autors i autores de cadascun d'aquests poemes, si us doneu una volteta per ací i trobeu que hi ha qualsevol errada en un poema vostre, deixeu un comentari en el poema en qüestió per a poder arreglar-lo. Per altra banda, hi han poemes que no tenen el poema de referència que heu utilitzat, així que si vos acordeu del que vareu utilitzar, poseu-me'l en un comentari al mateix poema. Bé, gràcies per tot, i a disfrutar!

CATEGORIES

[Autors Ed. Musical](#)
[Alba Chaves Sanglada](#)
[Alberto Verdesoto Ruiz](#)
[Ana García Tarín](#)

- He de dir-te que ha sigut una experiència "dolorosa". Per què? Perque fer poemes és una mena de "despullament", posar el cor al paper amb l'ajuda de les paraules. És una activitat "desvergonyida", presumptuosa, íntima, un desbordament emocional i inclús físic.
- Trobar les paraules, les estructures, el ritme... quan no tens una base adequada ha fet que el treball siga alhora decebedor i enriquidor.
- Ha sigut una "prova de foc" per adonar-me de les meues limitacions lingüístiques. És la millor prova per a comprendre que les competències lingüístiques en una llengua són assolides quan la fas teua, quan és lligada íntimament a la teua identitat personal.

LES ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES COM A EIX TRANSVERSAL

Objectiu: configurar actituds positives cap a la lectura i escriptura poètiques.

- encontres amb poetes: expressament convidats o cercats en alguna proposta pública d'animació lectora
- rutes literàries, seguint l'obra d'algun poeta viu o a partir dels espais geogràfics relacionats d'un poeta o llibre

Acte de presentació d'un llibre

Una vegada amb el llibre a les meues mans, vaig encaminar-me cap a Marc Granell i educadament li vaig demanar que em signés el llibre. Em va rebre amb un sincer somriure i amb molta parsimònia va agarrar el meu llibre i el va dedicar. Va estampar la seua valuosa signatura i potser no era conscient de la importància que va tindre per a mi. Va posar:

*A Maria, amb afecte
amb tota l'esperança oberta
Marc Granell*

I em vaig sentir tan important com la mateixa Anna del seus versos.

Maria Latorre

Exposició poètica

Exposició poètica

Pintada a un carrer de Gandia quan es va saber de la seva mort.

AVATZAR AGRAEIXO TRES DON'S:
HAVER NASCUT DONA,
DE CLASSE BAIXA i NACIÓ OPRIMIDA
I EL TÈRIBOL ATZUR
DE SER TRES VOLTES

REBEL AEN
CEPC
MARIA MERCÈ MARÇAL

Exposició poètica

Visita al paisatge d'un poeta

Visita al paisatge d'un poeta

Del poema al poemari: un model de seqüència didàctica basat en l'escriptura poètica

Visita al paisatge d'un poeta

Del poema al poemari: un model de seqüència didàctica basat en l'escriptura poètica

“Cos mortal” al cinema

Vaig eixir de la pel·lícula amb un sentiment de voler conèixer', llegir més sobre Vicent Andrés Estellés. M'agradà l'estil de la pel·lícula, pense que tracta la València natural, la València "valenciana", la València del dia a dia, del carrer, la València amb el seu esport nacional a Pelaio, la València dels coloms i dels seus habitants. Pot ser que siga la cosa que més m'agradà de la pel·lícula i d'Estellés, la seua senzillesa, el fer del dia a dia una poesia, una felicitat i pense que hem d'aprendre d'açò. (JP 24/10/09 14:06)

“Cos mortal” al cinema

A mi la pel·li m'ha emocionat... m'ha semblat un homenatge a les petites coses de la vida que ens fan sentir i viure. La vida als carrers de València, la monotonia del treball, les imatges del dia a dia: la llotja del peix, les botigues de tota la vida... l'amor, la poesia... tot es barreja... A més, m'ha encantat la música i algunes preses són xulíssimes.... (EC 22/10/09 11:28)

“Un amor, uns carrers”, “Cant de Vicent”, “Epistolari 1945”, “Reportatge”, “Postal”, “Arbres de pols”, “Això”, “Cultura”, “Ací”, “Dies”... i com no, “Cos mortal”, són alguns dels poemes en els quals VAE fa referència a llocs molt concrets que son part de la seua vida. Trobar-me amb ells llegint els poemes, ha sigut una sensació molt positiva, perquè són llocs reals que estàn ací prop i molts dels quals conec, són llocs importants a la vida del poeta i llocs que en alguns casos, formen part també de la meua vida. (EC 08/01/10 22:50)

Ací de VAE

El poema “Ací” mostra un recorregut per alguns escenaris de la ciutat de València (la tomba i la casa) i de Gandia i Beniajó connectats amb la vida del poeta Ausiàs March. Aquest recorregut es fa amb la parella, i explica com aquesta connexió amb la història literària de València és una forma d’“arrelar l’un dins l’altre”.

Et demanem que expliques les idees generals del poema i que el connectes amb aquesta o altres experiències semblants que hages viscut.

El poeta Alexandre Navarro explica que el poema “Ací” va significar el seu contacte amb Ausiàs March i que si avui en dia escriu és per Estellés.

Després de llegir el text “De com vaig descobrir Ausiàs March”, fes-ne una síntesi de les seues idees i explica com vas descobrir Vicent Andrés Estellés.

D'Ausiàs queden els carrers per on sentim encara el seu esperit. Per passejar sols o acompanyats, respirant l'amor. Jo he fet el recorregut moltíssimes vegades. Sobretot la visita a la tomba. La primera vegada que vaig llegir la inscripció, se'm va agafar per dins ben fort i des d'aleshores no he pogut deixar de tornar i tornar. "Jo soc aquest que en la mort delit prenc puix que no tolc la causa per que em ve". Ausiàs, com tot home de bé de l'època, era molt creient però crec que al mateix temps la mort li causava "turment" com ell deia, i també morb o curiositat. (AF 26/11/09 11:16)

Llegir aquest poema hui, després de la nostra ruta estellesiana, no té res a veure amb el que era llegir-lo abans. Després d'haver fet eixe recorregut de la casa a la tomba, d'haver passejat per molts dels carrers nomenats en el poema, em resulta molt més proper, em diu moltes més coses. Crec que un dels punts forts de la literatura de VAE és l'ús recurrent de topònims, noms de carrers, de places, etc., que donen molta més proximitat a allò que estàs llegint. (GER 20/01/10 16:17)

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Ruta literària

Hola a tots i a totes; Lo del divendres va ser “xulisim”;

Durant tot el dia van haver moments emotius, però *lo* millor per a mi, sense dubte, la sobretaula. Els moments musicals van ser molt emocionants, ho van fer molt be, pense que amb molt de sentiment i això es notava i es transmetia en l’ambient. Sobretot quan va cantar Fran el poema de la mort d’Estellés se’m van posar els pèls de punta de sentir-ho. A més, la presència de de la filla i la neta d’Estellés i de Vicent Borrás, per a mi, com que feien el moment mes especial encara.

Pel que fa a la part mes literària, aquesta ruta, m’ha fet apropar-me més als poemes d’Estellés, Viure un poquet mes de prop *lo* “estellesià” m’ha ajudat a entendre’ls i a gaudir més d’ells.

Pareix mentida, amb que poques coses, senzilles i quotidianes, es pot fer que un/una estiga agust. (MY 14/12/09 12:24)

Ruta literària

OH SÚNION

Fa quasi una setmana que tots junts compartirem molt més que un dia, compartirem un moment d'aqueixos que Estellés escriu als seus poemes, un moment que com a animals lents de records recordarem quan siguem vellets i ja no ens passen coses d'aqueix tipus. És aleshores quan ens dedicarem a recordar i serà un bon record que en reviure'l ens portarà a reconstruir la felicitat del moment viscut. No trobe paraules per a expressar-ho, sols un fort OH SÚNION! seria capaç de definir el gran moment que visquérem i que perviurà, per sempre més, a les nostres ments. (CT 17/12/09 18:26)